

Svajonų
ROMANAI

Tango

LISA RENEE JONES

Liesk mane

2,89 Eur / 9,99 Lt 2015 gegužė–birželis

AMERIKOS
SAUNUOLAI

KnYGUTE.lt

Lisa Renee Jones
(Liza Renė Džauns)

LIESK MANE

Antrasis trilogijos
**"Realybės šou:
Amerikos šaunuoliai"**
romanas

Versta iš Lisa Renee Jones, Follow My Lead, 2012
© Lisa Renee Jones, 2012

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Gabrielė Virbickienė, vertimas iš anglų kalbos,
2014

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2015

ISBN 978-609-406-907-9

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2015

Pirmas skyrius

Darla Džeims stovėjo ilgoje apsaugos patikros eilėje Džono Fidžeraldo Kenedžio oro uoste ir stengėsi negalvoti apie akimirką, kai lėktuvas, o kartu ir ji, pakils į dangų. Akimirką, kai milžiniška metalinė dėžė, vadinama lėktuvu, pakils į orą ir jokia protu suvokiama jėga neprilaikys jos kabančios viršuje. Darla prispaudė ranką prie gerklės, mėgindama psichologiškai pasiruošti. Jei reikės nuolat keliauti iš vieno miesto į kitą paskui projekto dalyvių atrankas, turės įveikti skrydžių baimę. Ji tapo nauja labai populiaraus realybės šou „Amerikos šaunuoliai“ teisėja. Studija netgi leido jai rytais filmuoti savąją ryto laidą, nors ji rodoma per kitą kanalą. Tikrai neatsisakys tokios puikios progos vien dėl kvailos baimės skristi. *Praeis pro apsaugą. Neapsisuks ir nenubėgs į automobilį.* Galimybė pernelyg puiki, kad susimautų. Ypač, kai tėvai vos suduria galą su galu savo rančioje ir gyvūnų prieglaudoje.

Darla nupūtė sau nuo veido ilgų šviesių plaukų sruogą ir pastebėjo, kad palubėje kabo televizoriai. Ekране be garso žiopčiojo pasipūtusi maisto gaminimo kanalo deivė, bet buvo

akivaizdu, kad ji pasakoja apie braškinį pyragą. Darlai kaip tik reikėjo prasiblaškyti ir patikėti, kad vėliau atkurs šį šedevrą savo virtuvėje. Nors paprastai sudegindavo net sumuštinis su sūriu.

Praėjusi metalo detektorius Darla panoro dar kartą patikrinti, ar turi viską, ko reikia skrydžiui. Krepšyje turėtų būti pakelis šokoladinių saldainių, naujusias mėgstamo rašytojo romanas ir ausinės. Jei greitai peržiūrėjusi savo daiktus ko nors neras, dar galės nusipirkti oro uosto parduotuvėje. Šie keli daiktai buvo jos viltis neapsikvailinti lėktuve – išvengti gėdingų aikčiojimų lėktuvui kylant ir kvailų klausimų apie lėktuvo skleidžiamus garsus. Taip jau yra nutikę ir už tai iš bebaimių skraidytojų sulaukė pikto žvilgsnių. Nekentė tų žvilgsnių.

Plastikinė dėžė su jos daiktais sustojo priešais. Galvodama apie savo planą ir dar penkiolika minučių, likusias iki įlaipinimo, Darla pasuko prie skrydžių tvarkaraščio. Ir kaip tik tuomet pateko į pirmąjį turbulencijos sūkurį. Susitikimas akis į akį su Bleiku Nelsonu – didžiausiu priešu šiame projekte – buvo mažiau siai laukiamas įvykis. Tiksliau įbedė žvilgsnį į jo krūtinę, nes vyriškis buvo visa pėda aukštesnis. Šalia šio vyro pati su savo penkiomis

pėdomis ir dviem coliais atrodė kaip nykštukė. Darla sunkiai nurijo. Tamsiai mėlyni marškinėliai, prigludę prie įspūdingos krūtinės, iškart priminė, kad jis atrodo puikiai. Bleiko pranašumus pažinti padėjo kitas labai intymus susidūrimas, kurio niekaip negalėjo pamiršti.

Darla atplėšė akis nuo iškilų krūtinės raumenų ir susimąstė, ką apie ją pasakytų psichologas: jautė silpnybę vyrui, kuris prieš kelis mėnesius su ja pasielgė labai bjauriai. Deja, teko pripažinti, kad jos prodiuserė Kaila – tik dvejis metais už ją vyresnė ir laimingai ištekėjusi už gražuolio veterinaro – visiškai teisi. Kalbant apie santykius Darla veikė kaip susinaikinimo mechanizmas. Ją nuolat traukė netinkami vyrai.

Bleikas pervėrė ją žydru, šelmišku žvilgsniu ir greitai pastebėjo iš po džinsų kyšančias pėdas su kojineimis. Jis kilstelėjo antakį:

– Panašu, kad vis užklumpu tave be batų.

Išgirdusi užuominą apie incidentą (kaip pati apie tai galvojo), kai jiems kartu žingsniuojant raudonuju kilimu jai nulūžo kulniukas, Darla karčiai šyptelėjo. Kaip pasirodė vėliau, nulūžęs kulniukas tebuvo menka bėda, nes ji laiminga pasirėmė į tvirtą Bleiko kūną, o jis aki-vaizdžiai flirtuodamas ją sugavo. Nelaimei, jo

komanda viską nufilmavo.

- Maniau, kad kitą rytą pasišaipęs iš manęs per savo šou jau būsi pamiršęs kvailus juokelius apie batus, - burbtelėjo ir nužygiavusi prie ilgos kėdžių eilės palei sieną prisėdo.

Bleikas nusekė iš paskos ir sustojo priešais. Tiksliau iškilo virš jos kaip milžiniška statula. Darla nediršo pakelti akių, tad beliko tik stebilytis į galingas šlaunis po mėlynais džinsais.

- Iš tavęs pasijuokė mano svečias, - tarė tarsi gindamasis, - o ne aš.

Ji pakėlė akis. Pyktis gražino protą.

- Parodei medžiagą savo šou. Tavo svečias Rikas buvo „Amerikos šaunuolių“, o ne „Bleiko Nelsono šou“ vedėjas. Taigi tai negalėjo nutikti dėl jo kaltės.

- Rikas susimokė su mano prodiuseriu, norėjusi pakelti reitingus. Paskui apšaukiau ir jį, ir prodiuserį. Ir paskambinau tau, kad atsiprašyčiau.

Darla užsirišo batus. Negalėjo paneigti, kad skambino.

- Su tavimi kalbėti norėjau ne daugiau, nei dirbti su Riku, bet juk ne visada gauname, ko trokštame?

Pernelyg gražiamė, arogantiškamė veidė pasirodė nuostabā.

- Ar visadā esi tokia nuoširdi?

Darla atsistojō.

- Bet užtektinai supratingā, kad nieko neįžeisčiau. Judviejų su Riku poelgis galėjo pakentki manō karjerai ir pajamoms. Savo laidojė parodėi manė labai nerūpestingā, nesusitelkusią į savo darbā ir flirtuojančią ant raudonōjo kilimo. Ir, ne, manęs neatleido, bet jei manō reitingai būtų kritę, kas nors ir vėl būtų prisiminęs tavo laidā, - po tos laidos ji ėmė rimtai abejoti, ar nori būti žinoma. Darla persimetė krepšio diržā per petį. - Ir žinok, neatsiliepiāu į skambutį, nes bijojāu, kad jis pateks į tavo šou. O dabar turiu bėgti į lėktuvā. - Ir nuėjo.

Bet Bleikas tuoj pat ją pasivijō, lyg būtų nuspėjęs tokį ėjimā. Darla metė jam piktā žvilgsnį ir greitai nususuko, kol jo žydros akys nepažadino pilvė drugelių.

- Kodėl manė seki?

Bleikas į klausimā nekreipė dėmesio.

- Jei paguos, šou turinys nei kiek nepakenkė tavo karjerai, nes tavo gerbėjai - ir, beje, manō - ant manęs įsiuto. Telefonas netilo dar kelias savaites. Manō žiūrovai kaip ir tu pagal-

vojo, kad toji medžiaga netinkama transliacijai.

Darla tai puikiai žinojo, nes ir pati sulaukė elektroninių laiškų lavinos. Tik dėl jų nemetė darbo. Dėl jų ir savo šeimos, kuri, kaip visada, rodė tik meilę ir palaikymą.

- Pasielgei netinkamai, - dirstelėjo jo pusėn, - bet manau, kad pasekmes sušvelnino puikūs reitingai. - Jie buvo puikūs, tiesiog rekordiniai.

Bleikas pasiduodamas iškėlė rankas.

- Esu visiškai nekaltas dėl to, kas nutiko. Priesiekiu, Darla, niekada nebūčiau pasielgęs taip niekingai. Jei dar kartą peržiūrėtum laidos įrašą, pamatytum, kad buvau labai nustebęs ir net per transliaciją mėginau gelbėti situaciją.

Prakeikimas. Jis atrodė toks nuoširdus. Toks nuoširdus, kad... *Nedaryk to*, - tyliai įspėjo save. Netapk saldžialiežuvio auka. O taip norėjo, taip norėjo juo patikėti, sustoti ir pasakyti, kad viskas gerai, viskas jau praeityje, nes visada taip elgdavosi. Stengdavosi, kad žmonės pasijustų geriau, ir lengvai jiems atleisdavo.

Darla puikiai suprato, kad netrukus gali padaryti didžiulę klaidą, tad pamačiusi moterų tualetą norėjo šaukti iš džiaugsmo. Pagaliau - išsigelbėjimas nuo pono Netinkamojo.

Ji staiga sustojo.

- Atsiprašau, bet turiu ten užbėgti.

- Palauk, Darla, noriu tau kai ką...

- Atsiprašau, - tarstelėjo paskubomis žino-

dama, kad jei jis kalbės ar žiūrės į ją savo gra-
žiomis akimis dar ilgiau, ji pames galvą. - Vy-
rams čia negalima. - Ir mintyse tuoj pat nusi-
keikė dėl kvailo komentaro. Lyg jis nežinotų,
kad negalima. Darla nuskubėjo siauru, plyte-
lėmis išklotu koridoriumi.

Vos pasprukusi nuo Bleiko atsišliejo į sieną ir
tik tada suprato, kad visą laiką bėgo sulaikiusi
kvapą. Šis vyras įspūdingas. Akivaizdu, kad
būnant šalia nesunku pamiršti atsargumą ir
patį faktą, kad jis jos priešas.

Atsistūmė nuo sienos ir numetė savo krepšį
ant ilgo stalviršio po veidrodžiu. Prisiekė sau
liautis valgyti velykinį šokoladą, nes per jį pri-
augdavo penkis svarus, ir susitikinėti su netin-
kamais vyrais, per kuriuos priaugdavo dar sep-
tynis. Negailėstingos kameros sustip-rindavo
silpną valią laikytis pažado. Bleikas Nelsonas
jos ateityje bus tik konkurentas dėl reitingų.

Tačiau Darla kažko laukė. Kol kas jos šou
neuždirbo didelių pinigų, bet kiekvieną skatiką
siųsdavo namo. „Amerikos šaunuoliai“ galėjo

išspręsti šią bėdą. Šou galėtų padėti išmokėti tėvų skolas ir pagelbėti jiems prasigyventi. Jei tik jai pavyks pasirodyti daugiau nei keturiose serijose. Paskui kanalo vadovai nurašys ją kaip vienkartinį atsitiktinumą arba pratęs kontraktą dar vienam sezonui ir pridės didelę premiją. Net jei jos nepasirinktų, tikėjosi išgarsėti ir pakelti savo laidos reitingus.

Darla paskubomis nuginė mintis apie Bleiką ir ateities sunkumus ir susitelkė į tai, kas svarbiausia dabar. Greitai peržiūrėjo rankinės turinį prieš skrydį į Denverį, pirmąjį atrankų miestą. Šokoladas – yra. Knyga – yra. O, ne. Kur ausinės? Privalo turėti ausines, kad negirdėtų keistų lėktuvo skleidžiamų garsų. Paskubomis surengta paieška įrodė, kad ausinių nėra. Prisiminė, kaip sakė sau nepamiršti pasiimti jų nuo virtuvės stalo.

Paskubomis užsegė krepšį ir pasuko prie išėjimo, ruošdamasi išnaršyti parduotuvę, visiškai negalvodama apie Bleiką, bet vos išėjusi pro duris pajuto nusivylimą, kad jo nebėra. Aki-vaizdu, pono Netinkamojo sindromas dar neveiktas. Lyg to būtų maža, po kelių minučių suprato, kad skrydį teks praleisti be ausinių. Darlai prieš akis lėtai slinko vaizdai. Užteko vieno įtrūkimo šarvuose ir baimė ją įveikė.

Kas, jei lėktuvas suduš? Jei suges variklis? O kaip pauščiai?

Darla sustojo prie įėjimo į lėktuvą ir padavė stiuardesei savo bilietą. Moteris perbėgo jį akimis ir nusišypsojo.

- Laba diena, panele Džeims. Sėdėsite prie lango ketvirtoje eilėje. Netrukus prie jūsų prieisiu.

- Ačiū, - padėkojo ir susimąstė, ar realybės šou skraidins ją pirmąja klase, nes taip saugiau. Tikriausiai. Antraip, kam jiems pirkti tokią brangią vietą, kuri beveik niekuo nesiskiria nuo tų, kurios yra gale? Darla įkvėpė, stengdamasi susivaldyti ir neužduoti stiuardesei milijono klausimų, zujančių galvoje, pavyzdžiui, ar pilotas patyręs ir gerai pailsėjęs.

Privertusi kojas pajudėti ir įlipusi vidun nuėjo praėjimo taku. Ir kaip tik tada pateko į antrą turbulenciją, nes sėdynėje šalia josios sėdėjo Bleikas Nelsonas.

Antras skyrius

- Mėginau tave įspėti, - tarė Bleikas, stengdamasis nesijuokti iš persigandusios Darlos

veido išraiškos. Puikiai suprato, kodėl mergina iš kaimelio Kolorade sužavėjo didmiesčio publiką ir sulaukė tokių didelių reitingų. Pats buvo sužavėtas ne mažiau nei jos žiūrovai ir nenoromis turėjo pripažinti, kad jau seniai taip nesijautė su jokia moterimi.

- Įspėti? - paklausė ir sutrikusi nusibraukė nuo veido šviesius plaukus, kad geriau jį matytų.

- Na taip, - atsakė negalėdamas atsispirti pagundai ją paerzinti, - kai pabrukai uodegą ir nubėgai į tualetą. - Dabar buvo akivaizdu, kad ji net nenutuokė apie kelionę kartu.

- Nepabrukau... - jos mielą širdies formos veidą nušvietė suvokimas, - norėjai mane įspėti, kad keliausime kartu? - Jis lėtai linktelėjo ir jos žalios akys su gelsvais taškeliais sužibo, o tuomet įtariai prisimerkė. Ji moka sudėti du plus du. - Kaip galėjai žinoti, kad skrisime kartu ir sėdėsime šalia? Nebent...

- *Abu bilietus rezervavo tas pats žmogus*, - tyliai užbaigė jis.

Pastebėjęs, kad iš už nugaros ateina stiuardėsė, tarė:

- Verčiau prisėsk, - atsistojo ją praleisdamas ir siektelėjo jos krepšio, - užkelti į lentyną?

- Pasiliksiu jį. Nenoriu prisėsti. Noriu, kad paaiškintum, kas čia vyksta?

- Laba diena, panele Džeims, - pasisveikino skrydžio palydovė, atitraukdama dėmesį. - Ar iškilo sunkumų? Kol vyksta įlaipinimas, prašome nestovėti ant tako. Ar galėčiau padėti jūsų krepšį?

- Aš... ne. Jokių sunkumų, - burbtelėjo ir piktai dirstelėjo į Bleiką. Dabar jos balti skruostai buvo ryškiai rožiniai. - Tikriausiai man reikia atsisėsti.

Vyras nusišypsojo ir praleido ją pirmą.

- Puiki mintis.

Darla įsispraudė į savo vietą prie lango ir Bleikas greitai užėmė savąją. Ore pasklido švelnus gėlių aromatas - saldus kaip moteris. Laukė ko nors saldaus, ko nors, su savo karjera ir savo svajonėmis, nes moteris, besivaiškančios jo sėkmės ir pinigų, nedomino.

Darla atsisuko į jį, bet kandus tonas neatėmė jos žavesio.

- Kas čia vyksta?

- Dirbu tam pačiam kanalui kaip ir „Amerikos šaunuoliai“, - priminė tai, kas akivaizdu, - turiu nufilmuoti ypatingą pranešimą apie pirmąjį atrankos etapą....